

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-42-03

Druk nr 1531

Warszawa, 14 kwietnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Damaszku dnia 15 sierpnia 2001 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 sierpnia 2001 r. została podpisana w Damaszku Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2003 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

2003 r.

o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Damaszku dnia 15 sierpnia 2001 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Damaszku dnia 15 sierpnia 2001 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

I. Potrzeba i cel związania Umową

1. Wstęp - sytuacja gospodarcza Syrii.

Początek lat 90 przyniósł większy rozwój gospodarczy Syrii. Przyczyniły się do tego dochody z wydobycia ropy naftowej, rekordowe zbiory w rolnictwie oraz pomoc finansowa, głównie z krajów arabskich, po wojnie w Zatoce Perskiej. Dzięki zliberalizowanemu prawu inwestycyjnemu rozwijał się sektor prywatny, a do Syrii zaczął napływać kapitał zagraniczny. Osiągnięciom tym nie towarzyszyły jednak strukturalne reformy ekonomiczne i rynkowe.

Centralnie sterowana i zdominowana przez sektor państwowy gospodarka syryjska nie przełamała systemowej stagnacji. Wzrost PKB w 2001 r. wyniósł 2,8%. Utrzymuje się wysokie bezrobocie (ok. 20%). Główne źródło dochodów państwa (50-65% całości wpływów) stanowi eksport ropy naftowej (w 2001 r. ok. 2,32 mld USD). Sytuacja w rolnictwie - po suszy utrzymującej się pod koniec lat 90-tych poprawiła się dzięki wysokim zbiorom zbóż, bawełny oraz oliwek.

Dużym obciążeniem budżetu (ok. 40%) pozostają wydatki na potrzeby obronności kraju.

W 2000 r. na czele rządu stanął Mustafa Miro, uważany za pragmatyka i reformatora. Kluczowe resorty gospodarcze, w tym ministerstwo finansów oraz handlu zagranicznego, objęli tzw. niezależni

eksperci. Stworzono możliwość otwierania prywatnych banków komercyjnych. Jednak z obawy przed wzrostem niezadowolenia społecznego wprowadzanie reform przebiega ostrożnie i fragmentarycznie.

Na rozwoju gospodarczym Syrii ciążyą nieuregulowane długi zagraniczne (ok. 23 mld USD), zwłaszcza wobec Rosji (ok. 12 mld USD) i Czech (po ok. 900 mln USD), państw b. RWPG oraz Iranu. Z niektórymi państwami Damaszek dąży do rozwiązania kwestii zadłużenia. W ostatnich latach osiągnięto porozumienie z Francją i Niemcami, co odblokowało Syrii dostęp do funduszy EBOiR.

Syria deklaruje poparcie dla idei budowy arabskiego wspólnego rynku. Poza światem arabskim, posiada rozbudowane kontakty gospodarcze z państwami Unii Europejskiej (głównie Włochami, Francją i Niemcami). Ważnymi partnerami Syrii są Turcja, Iran, Rosja i Ukraina oraz kraje Dalekiego Wschodu.

Od 2000 r. do rangi głównego partnera handlowego Syrii w regionie zaczął urastać Irak, m.in. dzięki dostawom taniej irackiej ropy naftowej (ok. 200 tys. baryłek dziennie), przez rurociąg łączący Kirkuk z syryjskim portem Banyas. Przeznaczenie jej na potrzeby wewnętrzne pozwoliło Syrii znacząco zwiększyć eksport ropy z własnych złóż.

2. Stosunki dwustronne między Polską i Syrią.

a) kontakty w sferze politycznej

Polsko-Syryjskie stosunki dyplomatyczne zostały nawiązane w 1947 r. W obydwu państwach działają placówki dyplomatyczne. W przeszłości dialog polityczny nosił w dużej mierze charakter ideologiczny. Począwszy od lat 80 kontakty polityczne stawały się jednak mniej aktywne (wizyta w Syrii Marszałka Sejmu PRL w 1985 r. oraz wiceprezydenta Syrii w Polsce w 1988 r.).

Aktualnie stosunki polityczne są dobre, chociaż mało aktywne i nieregularne. W 1999 r. wizytę w Damaszku złożył Minister Spraw Zagranicznych B.Geremek. W pogrzebie Hafeza al-Asada uczestniczył Minister Obrony Narodowej Janusz Onyszkiewicz (czerwiec 2000 r.).

W dniu 15 grudnia 2002 r. roboczą wizytę w Syrii złożył Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej A. Kwaśniewski. Dokonał wizytacji polskiego kontyngentu wojskowego na Wzgórzach Golan oraz odbył robocze spotkanie z Prezydentem Syrii B. Asadem.

Minister Spraw Zagranicznych Syrii F.al-Szaraa dysponuje od 1992 r. oficjalnym, wielokrotnie ponawianym, zaproszeniem do Polski. W 1996 r. i 2000 r. w Warszawie miały miejsce konsultacje polityczne na szczeblu wiceministrów spraw zagranicznych. Podczas składania listów uwierzytelniających w styczniu 2002 r. nowy Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w Damaszku wręczył Prezydentowi B. Asadowi zaproszenie od Prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego do złożenia wizyty w Polsce.

Mało aktywne są kontakty parlamentarne. W 2000 r. w Damaszku złożyła wizytę delegacja parlamentarnej grupy przyjaźni. W październiku 2002 r. rewizytę w Polsce złożyła analogiczna delegacja syryjska.

Oba państwa współpracują na forum międzynarodowym. W 2000 r. Polska poparła kandydaturę Syrii w wyborach do Komisji Praw Człowieka ONZ, jak również w wyborach na nieistającego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ na lata 2002-2003.

Od 1974 r. na pograniczu syryjsko-izraelskim na Wzgórzach Golan stacjonuje polski kontyngent wojskowy w ramach międzynarodowych sił pokojowych UNDOF (ok. 360 żołnierzy).

b) współpraca gospodarcza

Obroty handlowe w 2001 r. wyniosły 20 mln USD, w tym polski eksport 19 mln USD. Po 9 miesiącach 2002 r. odnotowano obroty w wysokości 10,1 mln USD, w tym eksport z Polski 9,6 mln USD. Eksport kierowany jest głównie do sektora prywatnego i obejmuje przede wszystkim mleko w proszku, narzędzia, aparaty pomiarowe i medyczne, drewno i płyty drewnopodobne, wyroby przemysłu maszynowego. Dostawy mleka w proszku prawdopodobnie zaspokajają 3/4 syryjskiego zapotrzebowania. Część towarów Syria reeksportuje do Iraku. W imporcie z Syrii przeważają wyroby włókiennicze, papiernicze, suszone owoce i słodocze.

W latach 70 Polska wybudowała w Syrii szereg obiektów, w tym kopalnię fosforytów, walcownię stali, przędzalnię bawełny i cukrownię. Obecnie udział polskich firm w eksporcie inwestycyjnym dla sektora państwowego w Syrii praktycznie zanikł m.in. ze względu na małą konkurencyjność ofert oraz złe doświadczenia wynikające z nagminnego anulowania i powtarzania przetargów, przetrzymywania gwarancji przetargowych i wymuszania kosztownego ich przedłużania pod groźbą utraty wadium. W 2000 r. zamówienia syryjskie w drodze przetargu otrzymały Kolmex (dostawy części taboru kolejowego wartości 300 tys. USD) i Stalexport (dostawa liczników elektrycznych wartości 3,4 mln USD). Istotną barierą utrudniającą rozwój stosunków handlowych jest brak bezpośredniej współpracy między bankami obu krajów. Zainteresowanie podjęciem współpracy z Commercial Bank of Syria wyraził BRE Bank S.A. Trwa wymiana korespondencji w tej sprawie.

Problemem w stosunkach gospodarczych pozostają nieuregulowane syryjskie zobowiązania finansowe z tytułu spłaty kredytów rządów z lat 1973 r. i 1985 r. (dostawy sprzętu wojskowego), które aktualnie łącznie z odsetkami wynoszą ok. 244,2 mln USD. Interwencje wobec władz syryjskich (m.in. listy Premier H. Suchockiej, wicepremierów L. Balcerowicza i G. Kolodki, rozmowy ekspertów Ministerstwa Finansów i Banku Handlowego) nie przynoszą rezultatu. Sprawa została ponownie poruszona w liście Premiera J. Buzka do Premiera M. Miro, wystosowanym w czerwcu 2000 r., a następnie w liście Wicepremiera M. Belki do wicepremiera ds. gospodarczych Syrii). Strona syryjska deklarując gotowość kontynuowania rozmów unika zajęcia stanowiska wobec propozycji polskich.

Wznowione w maju 2001 r. połączenie LOT-u między Warszawą i Damaszkiem, od września 2001 r., z uwagi na niewielki ruch pasażerski pozostaje zawieszony.

W grudniu 2000 r., po 17 latach przerwy, w Warszawie odbyła się III sesja Polsko-Syryjskiej Komisji Mieszanej ds. Współpracy Gospodarczej i Wymiany Handlowej. Delegacji syryjskiej przewodniczył Minister ds. Planowania M. Zaim, polskiej - Wiceminister Gospodarki B. Błaszczak.

c) współpraca kulturalno-naukowa

Podstawą współpracy jest Umowa Kulturalna zawarta w 1973 r. i podpisywane do niej programy wykonawcze (program na lata 2001-2004 został podpisany w listopadzie 2002 r.).

Wymiana naukowa obejmuje głównie kształcenie obywateli syryjskich w polskich uczelniach (aktualnie kilkadziesiąt osób). W latach 80-tych w ramach umowy dwustronnej w Polsce doktoryzowało się, na zasadach odpłatności, kilkuset obywateli syryjskich. Staże językowe na Uniwersytecie Damascenskim odbywa rocznie kilku studentów arabistyki. Zawarto szereg porozumień międzyuczelnianych.

Współpraca kulturalna znajduje przede wszystkim wyraz w licznych imprezach promujących polską kulturę, sztukę i muzykę, organizowanych przez Ambasadę RP w Damaszku. Dobrze rozwija się współpraca w dziedzinie archeologii; Od ponad 40 lat Centrum Archeologii Śródziemnomorskiej UW prowadzi w Syrii prace wykopaliskowe (aktualnie misje w Palmyrze, dolinie Chabur, Hawarte oraz Tell Karamel).

W 1998 r. podpisano w Warszawie protokół o współpracy między TVP S.A. a Syryjskim Radiem i Telewizją.

W Syrii na stałe mieszka ok. 140 polsko-syryjskich małżeństw mieszanych, posiadających ok. 250 dzieci. W Damaszku działa Koło Polonijne oraz szkoła języka polskiego przy Ambasadzie RP. W 1999 r. został ustanowiony konsul honorowy RP w Aleppo.

3. Potrzeba zawarcia umowy podatkowej.

W związku z powoli rozwijającymi się stosunkami dwustronnymi zachodzi potrzeba zawarcia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Umowa sprzyjać będzie wymianie dóbr, kapitałów i osób. Stworzy ona w dwustronnych stosunkach sytuację prawną dzięki której dochód osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze jednego państwa, a osiągany na obszarze drugiego państwa, będzie w wielu przypadkach opodatkowany tylko w jednym państwie a nie w obydwu jak to ma miejsce w sytuacji bezumownej. Wyeliminowanie podwójnego opodatkowania jest niezbędnym warunkiem zacieśnienia dwustronnych stosunków gospodarczych i kulturalnych.

II. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W stosunkach polsko-syryjskich jest to pierwsza umowa tego rodzaju. W związku z tym wszystkie uregulowania stanowią novum w tym zakresie.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim państwie.

1. W odniesieniu do zakładu w przypadku prac budowlanych, montażowych lub instalacyjnych ustala się okres 16 miesięcy dla zwolnienia z opodatkowania w państwie źródła dochodu uzyskanego z takich prac.
2. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego położonego w drugim Umawiającym się Państwie), może być opodatkowany w tym drugim państwie.

Dotyczy to również dochodu osiąganego z bezpośredniego lub pośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych jak i kontenerów podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa eksploatującego statki i kontenery (art. 8).
4. Zyski przedsiębiorstw powiązanych będą ustalone w oparciu o transakcje zawierane na zasadach wolnorynkowych. Zapobiegać to będzie przenoszeniu dochodów między przedsiębiorstwami powiązanimi w sytuacji gdy przedsiębiorstwo jednego państwa uczestniczy pośrednio lub bezpośrednio w kapitale drugiego państwa albo gdy te same osoby uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa jednego i drugiego kraju (art. 9).
5. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w drugim państwie mogą być opodatkowane w tym drugim państwie (art. 13).
6. Zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub z przeniesienia własności mienia ruchomego stosowanego przy eksploatacji takich statków morskich lub powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę (art. 13).

Konwencja przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu umawiających się państwach, z tym że w państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek podatkowych w danym państwie. Dotyczy to dywidend, odsetek i należności licencyjnych.

Zgodnie ze standardami międzynarodowymi Konwencja zawiera zasady opodatkowania dochodów osób wykonujących wolny zawód, dochody z pracy najemnej, dochody artystów i sportowców oraz rent i emerytur.

Konwencja zawiera klauzulę narodową, tzn. równego traktowania, stanowiącą, że obywatele jednego państwa nie będą poddani w drugim państwie opodatkowaniu, jak i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele drugiego państwa (art. 23).

Innym ważnym zapisem jest art. 24 dotyczący procedury wzajemnego porozumiewania się w przypadku sporów podatkowych lub w sprawach stosowania i interpretacji Konwencji.

Konwencja zapewnia również wymianę informacji podatkowych, która jest głównym instrumentem zapobiegającym uchylaniu się od opodatkowania (art. 25).

Konwencja została sporządzona na czas nieokreślony. Każde państwo może ją wypowiedzieć na 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie 5 lat od daty jej wejścia w życie i wówczas przestanie obowiązywać od pierwszego dnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Główne skutki zostały omówione w pkt I. Konwencja nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa ani nie powoduje konieczności zmian w obowiązującym ustawodawstwie.

Konwencja jest adresowana do organów państwa jak i do podmiotów prywatnych. Do jej wykonywania nie są potrzebne specjalne środki prawa krajowego. Przepisy w niej zawarte ustalają jasne i precyzyjne zasady unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja Konwencji zapewni jej miejsce w systemie prawa polskiego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

IV. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Tekst Konwencji został uzgodniony z zainteresowanymi resortami. Konwencja podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ wypełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Artykuły 10, 11 i 12 Konwencji określają stawki podatkowe. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

1. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja.

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych

stosunkach między Polską a Syrią oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-syryjskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

2. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym.

Następujące akty prawne i umowy międzynarodowe są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.).

3. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji.

Wejście w życie Konwencji nie powoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym, ponieważ postanowienia Konwencji nie odbiegają od obowiązującego ustawodawstwa. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/ 360/2003/DPE-ms

Warszawa, 05.02. 2003 r.

Pan
Grzegorz Kołodko
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

Opinia o zgodności Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożoną umową międzynarodową (pismo nr PB 7/0820/Syria/02/Kb), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Zasadniczym celem ww. umowy jest dostosowanie zasad współpracy obu krajów w do najnowszych standardów prawnych wyznaczonych przez OECD, w zakresie wyeliminowania podwójnego opodatkowania, co powinno pozytywnie wpłynąć na zacieśnienie stosunków gospodarczych między obydwojma państwami.

- II. Co do zasady, pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej regułą stanowi opieranie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania o wzór zawarty w Modelowej Konwencji Podatkowej OECD. Praktykę tę oficjalnie potwierdza Komisja Europejska w odpowiedzi z 26 października 1998 roku na pisemne pytanie nr E-3228/98 deputowanej do Parlamentu Europejskiego Karin Riis-Jørgensen (Dz. Urz. WE C 207, 21.07.1999). Ponadto, w wąskim zakresie, wzajemne stosunki pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej dotyczące unikania podwójnego opodatkowania

regulują: Dyrektywa Rady 90/435/EWG z 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku jednostek dominujących i jednostek zależnych w różnych państwach członkowskich (Dz. Urz. WE nr L 16. z 18.01.97) oraz Konwencja 90/436/EWG z 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminacji podwójnego opodatkowania w związku z zestrojeniem zysków w przedsiębiorstwach stowarzyszonych (Dz. Urz. WE L 225 z 20.08.90).

III. W konkluzji stwierdzam, że Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Syryjskiej Republiki Arabskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Zast. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
POISEKRETARZ STANU

Jarosław Petras

KONWENCJA

MIĘDZY

**RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

A

**RZĄDEM SYRYJSKIEJ REPUBLIKI
ARABSKIEJ**

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od
dochodu,**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Syryjskiej Republiki Arabskiej, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

uzgodniły co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2 PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot płac lub wynagrodzeń wypłacanych przez pracodawców, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:
 - a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych; i
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych, (zwane dalej "podatkiem polskim");
 - b) w przypadku Syrii:
 - i) podatek dochodowy od zysków z działalności przemysłowej, handlowej i nie-handlowej;
 - ii) podatek dochodowy od wynagrodzeń i płac;
 - iii) podatek dochodowy od nie-rezydentów;
 - iv) podatek dochodowy od przychodu z majątku ruchomego i nieruchomego; i

v) domiary podatkowe nakładane obecnie lub w przyszłości stanowiące odsetek od powyższych podatków lub w każdej innej formie lub stawce,
(zwane dalej "podatkiem syryjskim").

4. Konwencja ma zastosowanie także do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą wprowadzone dodatkowo lub w miejsce istniejących podatków. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Syrię;
- b) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, łącznie z morzem terytorialnym i każdym obszarem poza morzem terytorialnym, na którym zgodnie z prawem międzynarodowym Polska sprawuje suwerenne prawa do poszukiwania i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego podglebia oraz przyległego słupa wody;
- c) określenia "Syria" oznacza Syryjską Republikę Arabską, łącznie z morzem terytorialnym i każdym obszarem poza morzem terytorialnym, na którym zgodnie z prawem międzynarodowym Syria sprawuje suwerenne prawa do poszukiwania i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego podglebia oraz przyległego słupa wody;
- d) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

- g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - ii) w przypadku Syrii - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja. Znaczenie określenia według ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu określeniu przez inne gałęzie prawa tego Państwa.

ARTYKUŁ 4 MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku tam położonego.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;

- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
 - d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.
3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat;
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych, oraz
 - g) pomieszczenia wykorzystywane jako punkty sprzedaży.
3. Plac budowy lub prace budowlane albo montażowe stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają one dłużej niż 183 dni.
4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:
 - a) użytkowania pomieszczeń, które służą wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania, które mają być wywiezione do Państwa, do którego należy ta placówka;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;

- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela do którego ma zastosowanie ustęp 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to stale wykonuje, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód osiągany z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego) może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym taki majątek nieruchomy jest położony.

2. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "majątek nieruchomy" ma takie znaczenie jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony; określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości oraz prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3, stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

5. Jeżeli akcje lub inne prawa w spółce, związku przedsiębiorstw lub porównywalnej instytucji uprawniają do korzystania z majątku nieruchomego położonego w Umawiającym się Państwie należącego do spółki, związku przedsiębiorstw lub porównywalnej instytucji, to dochód osiągany z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub korzystania w każdej innej formie z takiego prawa do czerpania korzyści może być opodatkowany w tym Państwie, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się

Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. W rozumieniu poprzednich ustępów niniejszego artykułu, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się różne dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8 TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski, pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Takie zyski obejmują zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo z innej działalności, a w szczególności z użytkowania, utrzymywania lub dzierżawienia kontenerów wykorzystywanych do przewożenia dóbr lub towarów w transporcie międzynarodowym, pod warunkiem, że taka działalność jest okazjonalna w stosunku do eksploataowania przez przedsiębiorstwo w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugowego znajduje się na pokładzie statku lub barki, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku lub barki, lub jeżeli nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1, stosuje się do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

4. Ustala się, że postanowienia niniejszego artykułu nie obejmują zysków osiąganych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w wyniku sprzedaży biletów na podróże lotnicze i morskie w drugim Umawiającym się Państwie.

ARTYKUŁ 9 PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to wszelkie zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w nim na takie zyski, jeżeli to drugie Państwo uzna taką korektę za uzasadnioną. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Dywidendy o których mowa w ustępie 1, mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.
3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochodu z innych praw w spółce, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może, ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków spółki, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki, o których mowa w ustępie 1, będą podlegały opodatkowaniu jedynie w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie i jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) odbiorcą takim jest Umawiające się Państwo lub jeden z jego organów lokalnych albo instytucja państwowa, w tym bank centralny tego Państwa; lub takie odsetki są wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego organy lokalne lub instytucję państwową;

b) odsetki takie są płacone w związku z roszczeniami lub pożyczkami gwarantowanymi, zabezpieczonymi lub popieranymi przez Umawiające się Państwo lub inną osobę działającą w imieniu Umawiającego się Państwa.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu. Określenie „odsetki” nie obejmuje żadnej części dochodu, która jest uważana za dywidendę zgodnie z postanowieniami artykułu 10.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w tym drugim Państwie w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku,

stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę.

7. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12 **NALEŻNOŚCI LICENCYJNE**

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz podatek w ten sposób pobierany nie może przekroczyć 18 % kwoty należności licencyjnych brutto o których mowa w ustępie 3 tego artykułu. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania:

- a) jakiegokolwiek patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, urządzeń przemysłowych i naukowych lub informacji związanych z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej lub naukowej;
- b) jakiegokolwiek prawa autorskiego dotyczącego dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin lub taśmami dla transmisji telewizyjnych lub radiowych.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w

nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Umawiające się Państwo, administracyjna jednostka terytorialna, organ lokalny albo osoba mająca w tym Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 13 **ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU**

1. Zyski osiągnęte z przeniesienia własności majątku nieruchomego, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym taki majątek nieruchomy jest położony.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności majątku stanowiącego część majątku przedsiębiorstwa i składającego się ze statków morskich lub statków

powietrznych eksploatowanych przez takie przedsiębiorstwo w transporcie międzynarodowym albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14 WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągnęty przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania jej działalności. Jeżeli osoba ta posiada stałą placówkę, to dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15 PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18 i 19, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to wypłacane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w 12-miesięcznym okresie;

b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia, uzyskiwane z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia i inne podobne płatności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład, artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie mającej lub nie mającej miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z działalności jako artysty lub sportowca wykonywanej osobiście w drugim Umawiającym się Państwie podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli taka działalność w drugim Państwie wspierana jest głównie z funduszy

publicznych pierwszego wymienionego Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych albo instytucji państwowych.

ARTYKUŁ 18 EMERYTURY I RENTY

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, zgodnie z jego prawem wewnętrznym.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane na mocy ustawodawstwa o państwowym systemie ubezpieczeń socjalnych Umawiającego się Państwa, mogą podlegać opodatkowaniu w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19 FUNKCJE PUBLICZNE

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura i renta, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego organ lokalny, albo instytucję państwową osobie fizycznej z tytułu świadczonych usług, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie, podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego Państwa, nie będąc również obywatelem pierwszego wymienionego Państwa.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub organ lokalny, albo przez instytucję państwową osobie fizycznej z tytułu świadczonych usług, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa, nie będąc również obywatelem pierwszego wymienionego Państwa.

ARTYKUŁ 20 STUDENCI

Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub szkolenie przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, pod warunkiem, że należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

ARTYKUŁ 21 INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawo lub majątek w związku z którym wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 22 UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

W obydwu Umawiających się Państwach podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- 1) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Umawiające się Państwo, zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie; takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu obliczonego przed dokonaniem odliczenia, i która przypada

odpowiednio na dochód, który może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie;

- 2) jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od opodatkowania, to jednak to Umawiające się Państwo może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód.

ARTYKUŁ 23 RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach, w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania lub siedzibą, obywatela tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Niniejsze postanowienie nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie jakiegokolwiek długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te

osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie, bez względu na postanowienia artykułu 2, do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

ARTYKUŁ 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1, właściwego organu Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą Konwencją. Wszelkie porozumienie będzie zrealizowane bez względu na terminy, przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. W szczególności mogą one konsultować się wzajemnie w dążeniu do uzgodnienia przypisania takiego samego dochodu pomiędzy przedsiębiorstwami powiązаныmi, o którym mowa w artykule 9. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw lub ich przedstawiciele mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach niniejszego artykułu. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zaistnieje potrzeba ustnej wymiany opinii, to taka

wymiana może nastąpić w ramach komisji złożonej z właściwych organów Umawiających się Państw lub ich przedstawicieli.

5. a) Właściwe organy Umawiających się Państw mogą, w drodze wzajemnego porozumienia, ustalić sposób stosowania niniejszej Konwencji.

b) W szczególności, w celu osiągnięcia w Umawiającym się Państwie korzyści, o których mowa w artykułach 10, 11 i 12, osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą przedstawiać zaświadczenie o miejscu zamieszkania lub siedzibie, zawierające w szczególności rodzaj dochodu i kwotę lub wartość danego dochodu, w tym poświadczenie administracji podatkowej tego drugiego Państwa, chyba że właściwe organy uzgodnią inaczej.

ARTYKUŁ 25 WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, jakie są konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom lub organom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem albo egzekucją lub ściganiem, albo organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatków objętych Konwencją. Osoby te lub organy będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one ujawnić te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

ARTYKUŁ 26
CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW
KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych i członkom stałych misji przy organizacjach międzynarodowych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 27
WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o zakończeniu procedury wymaganej w zakresie wejścia w życie niniejszej Konwencji. Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca następującego po dniu otrzymania noty późniejszej.
2. Postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot podlegających opodatkowaniu w dniu lub po dniu, w którym Konwencja wejdzie w życie;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym ta Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 28
WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy na czas nieokreślony. Jednakże po upływie okresu pięciu lat kalendarzowych po dacie wejścia w życie Konwencji, każde z Umawiających się Państw może ją wypowiedzieć, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego.
2. W takim wypadku, Konwencja przestanie obowiązywać:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot podlegających opodatkowaniu po roku kalendarzowym, w którym nota została przekazana;

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota o wypowiedzeniu została przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dnia 2001 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski będzie rozstrzygający.

**Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**Z upoważnienia Rządu
Syryjskiej Republiki Arabskiej**

**Convention
between**

**The Government of
the Republic of Poland**

and

**The Government of
the Syrian Arab Republic**

for

**the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Tax Evasion
with Respect to Taxes on Income**

The Government of the Republic of Poland and the Government of the Syrian Arab Republic, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by employers as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Poland:
 - i) personal income tax, and
 - ii) corporate income tax;
(hereinafter referred to as "*Polish tax*");
 - b) in the case of Syria :
 - i) the income tax on commercial, industrial and non-commercial profits;
 - ii) the income tax on salaries and wages;
 - iii) the income tax on non-residents;
 - iv) the income tax on revenue of movable and immovable capital, and

- v) surcharges imposed now or in the future as percentages of the above taxes or in any other form or rate (hereinafter referred to as “*Syrian tax*”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires :
 - a) the terms “*Contracting State*” and “*other Contracting State*” mean Poland or Syria, as the context requires;
 - b) the term “*Poland*” means the Republic of Poland, including the territorial sea and any area outside the territorial sea within which, in accordance with international law, Poland has sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources of the seabed and its subsoil and the superjacent waters;
 - c) the term “*Syria*” means the Syrian Arab Republic, including the territorial sea and any area outside the territorial sea within which, in accordance with international law, Syria has sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources of the seabed and its subsoil and the superjacent waters;
 - d) the term “*person*” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term “*company*” means any body corporate, or any entity which is treated, for tax purposes, as a body corporate;
 - f) the terms “*enterprise of a Contracting State*” and “*enterprise of the other Contracting State*” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term “*international traffic*” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective

management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

- h) the term "*competent authority*" means:
 - i) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorized representative,
 - ii) in the case of Syria, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies. The meaning of a term under the taxation law of that State shall have priority over the meaning provided for such term in other branches of law of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "*resident of a Contracting State*" means any person who, under the laws of that State is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term shall not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national ;

- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “*permanent establishment*” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “*permanent establishment*” includes especially:

- a) a place of management ;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
- g) premises used as sales outlets.

3. A building site or construction or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 183 days.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “*permanent establishment*” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display to be re-exported to the State of that enterprise;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income from immovable property (including income from agriculture or forestry) may be taxed in the Contracting State in which such immovable property is situated.

2. For the purposes of this Convention, the term "*immovable property*" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the

property in question is situated; the term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

5. Where shares or other rights in a company, trust or comparable institution entitles to the enjoyment of immovable property situated in a Contracting State and held by that company, trust or comparable institution, income from the direct use, letting or use in any other form of that right of enjoyment may be taxed in that State notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as are attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. Such profits shall include profits derived by the enterprise from other activities, and in particular from the use, maintenance or rental of containers used for the transport of goods or merchandise in international traffic, provided that such activities are incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic by the enterprise.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbor of the ship or the boat is situated, or, if there is no such home harbor, in the Contracting State of which the operator of the ship or the boat is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. It is understood that the provisions of this Article do not include the profits realized by an enterprise of a Contracting State as a result of selling tickets for travel by air or sea in the other Contracting State.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where :
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -and taxes accordingly- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends mentioned in paragraph 1 may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "*dividends*" as used in this Article means income from any shares, or other rights, not being the debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest as is mentioned in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if the beneficial owner of the interest is a resident of that State, and if one of the following conditions is fulfilled:
 - a) such recipient is a Contracting State, or one of its local authorities, or a statutory body of either, including the central bank of that State ; or such interest is paid by a Contracting State, or by its local authorities, or a statutory body of either;
 - b) such interest is paid in respect of any debt-claim or loan guaranteed, insured or supported by a Contracting State or another person acting on behalf of a Contracting State.
4. The term "*interest*" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article. The term "*interest*" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of Article 10.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 18 percent of the gross amount of the royalties referred to in paragraph 3 of this Article. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "*royalties*" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use:

- a) any patent, trade mark, design or model, plan, or any industrial, or scientific equipment, or for information concerning industrial or scientific experience;
- b) any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or tapes for television or radio broadcasting.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent

establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, an administrative-territorial subdivision, a local authority or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived from the alienation of immovable property may be taxed in the Contracting State, where such immovable property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains arising from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of property forming part of the business property of an enterprise and consisting of ships or aircraft operated by such enterprise in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "*professional services*" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all following conditions are fulfilled:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month;
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

DIRECTOR'S FEES

Director's fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artist, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, whether a resident of a Contracting State or not, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer or a sportsman from his personal activities as such exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if those activities in the other State are supported mainly by public funds of the first-mentioned State, its political subdivisions or local authorities, or of their statutory bodies.

Article 18

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid in consideration of past employment to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State, in accordance with its domestic laws.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments under the public social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICES

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof, or by one of their statutory bodies of either to an individual in respect of services rendered shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of, and a national of, that State without being also a national of the first-mentioned State.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof or by one of their statutory bodies of either to an individual in respect of services rendered shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State without being also a national of the first-mentioned State.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not

be taxable in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

In both Contracting States double taxation shall be eliminated as follows:

1. where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, then the first Contracting State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State; such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in the other Contracting State;

2. where in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax there, this Contracting State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Individuals possessing the nationality of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which individuals possessing the nationality of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation of a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relieves and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be deductible, for the purpose of determining the taxable profits of that enterprise, under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of that enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or the application of the Convention. In particular, they may consult together to endeavor to agree to the same allocation of income between associated enterprises mentioned in Article 9. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States or their representatives may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of the competent authorities of the Contracting States or of their representatives.

5. a) The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Convention.

b) In particular, in order to obtain, in a Contracting State, the benefits provided for in Articles 10, 11 and 12, the residents of the other Contracting State shall, unless the competent authorities agree otherwise, present a form of certification of residence providing in particular the nature and the amount or value of the income concerned, and including the certification of the tax administration of that other State.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions, of members of consular posts, and of members of permanent missions to international organizations under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified. The Convention shall enter into force on the date of the latter of the written notifications exchanged through diplomatic channels, by which the Contracting States inform each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been fulfilled.
2. The provisions of the Convention shall have effect in respect of:
 - a) taxes withheld at source, to the amounts paid or credited to the account on or after the first day of January immediately following the year in which the Convention enters into force, as per paragraph 1 of this Article;
 - b) other taxes on income, for the fiscal periods beginning on or after the first day of January following the calendar year in which the Convention enters into force, as per paragraph 1 of this Article.

Article 28

TERMINATION

1. This Convention shall remain in force indefinitely. However, after a period of five calendar years from the date on which the Convention enters into force, either Contracting State may terminate it by giving notice of termination through diplomatic channels at least six months before the end of any calendar year.
2. In such event the Convention shall cease to have effect:
 - a) in respect of taxes on income withheld at source, for amounts taxable after the calendar year in which the notice of termination is given;
 - b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

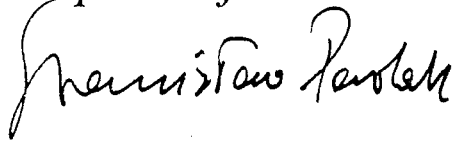
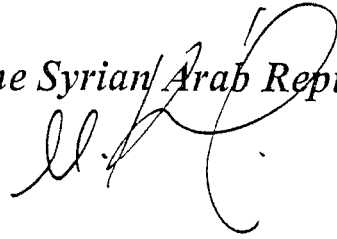
Done at Damascus....., on this day 15th August, 2001.....
in duplicate, in the Polish, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of

For the Government of

The Republic of Poland

The Syrian Arab Republic

Handwritten signature of Józef Piłsudski in cursive script.Handwritten signature of a representative of the Syrian Arab Republic in cursive script.